

Ο κ. Κτεναῖς παρατηρεῖ τὰ ἔξης: 'Η μελέτη τοῦ κ. Sieberg, ἐνδιαφέρουσα ὡς πρὸς τὴν θεωρητικὴν κατάταξιν τῶν ἐδαφῶν ἀπὸ ἀπόψεως σεισμικῆς, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πάντοτε πρακτικὴν ἐφαρμογήν. Ο συντελεστής, τὸν δποῖον εἰσήγαγεν δ. κ. Reid, δύναται βεβαίως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀντιπαραστοῦνταν πετρωμάτων, τὰ δποῖα εὑρίσκονται ἀλλως ὑπὸ τὰς ἰδίας τεκτονικὰς συνθήκας. Εἰς περιοχὰς ὅμως δποῖου, ὡς π. χ. εἰς τὴν Κόρινθον, ὥρισμέναις ζῶναι διαυλακοῦνται εἰς ἔκαστον σχεδὸν βῆμα ὑπὸ ρηγμάτων καὶ μεταπτώσεων, αἱ συνθῆκαι ὡς πρὸς τὴν στερεότητα τοῦ ἐδάφους εἰναι ἐντελῶς διαφορετικαί. Συμφωνῶ ὡς ἐκ τούτου μὲ τὰς παρατηρήσεις, τὰς δποίας ἐπέφερεν δ ἀξιότιμος πρόεδρος κ. Αἰγινήτης παρουσιάζων τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Sieberg. "Ενεκα τῶν εἰδικῶν αὐτῶν λόγων ἡ ἐπιτροπὴ ἡ δρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (ἴδε σχετικῶς καὶ τὰς παρατηρήσεις μου τὰς γενομένας κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 3ης Μαΐου 1928 τῆς Ἀκαδημίας), δύον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν δποίαν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ μελετήσῃ τὸ ἴδιον ζήτημα, ἀπεράνθησαν ὄμοφώνως, δπως ἡ πόλις τῆς Κορίνθου ἀνοικοδομηθῇ εἰς τὴν ἰδίαν περιοχήν, ἀρκεῖ νὰ ληφθοῦν κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως δλα τὰ ἐνδεικνυόμενα ἀντισεισμικὰ μέτρα.

ΦΥΣΙΚΗ.— Προσδιορισμὸς τοῦ συντελεστοῦ μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος παραμαγνητικῶν τινων ἀλάτων ἐκ τῶν ἐν ἀπολύτῳ ἀλκοόλῃ διαλυμάτων αὐτῶν. * M. ANASTASSIADIS. *Bulletin International de l'Académie des Sciences de Bohême*, 1927.

Εἰς προηγουμένην ἐργασίαν¹ προσδιωρίσθησαν οἱ συντελεσταὶ μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος σειρᾶς δλης παραμαγνητικῶν ἀλάτων ἐκ τῶν ἐν 3δατι διαλυμάτων αὐτῶν. "Ηδη ἐπεχειρήθη δ προσδιορισμὸς τῶν συντελεστῶν μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος τῶν ἀλάτων CoCl_2 , NiCl_2 , CuCl_2 ἐκ τῶν ἐν ἀπολύτῳ ἀλκοόλῃ διαλυμάτων αὐτῶν.

Μέθοδος.— 'Η χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος εἰναι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Αθανασιάδου 3ποδειχθεῖσα μέθοδος τοῦ σταγονομέτρου². Τὴν μέθοδον ταύτην προετιμήσαμεν τῶν ἀλλων διότι, ὡς ἐπανειλημμένως κατεδείχθη, δὲν ὑστερεῖ τῶν λοιπῶν ἐν χρήσει μεθόδων ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν, πλεονεκτεῖ δὲ ὡς πρὸς τὴν εύχερειαν καὶ ἀπλότητα τῶν διατάξεων. Λόγω τῆς χρησιμοποιήσεως ὡς διαλυτικοῦ μέσου τῆς

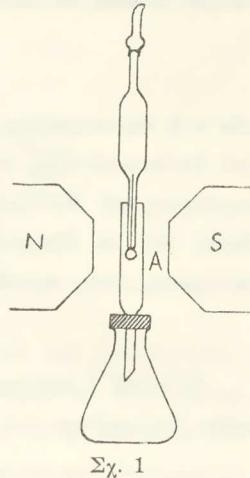
* M. ANASTASSIADIS. — *Détermination du coefficient de susceptibilité magnétique des quelques sels paramagnétiques en solutions alcooliques.*

¹ Έκ τοῦ 'Εργαστηρίου Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

² G. ATHANASSIADIS et M. ANASTASSIADIS. *Bulletin International de l'Académie des Sciences de Bohême*, 1927.

² *Ann. d. Physik*, 66, 5, 1921, σ. 415.

ἀπολύτου ἀλκοόλης ἐδέησεν, δπως χρησιμοποιήσωμεν τὴν προφυλακτικὴν διάταξιν, ἥντις ὑπέδειξεν δ. κ. Ἀθανασιάδης, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σφαλμάτων ἐκ τῆς ἔξατμίσεως τῶν σταγόνων τῆς ἀλκοόλης. Ο σωλὴν τοῦ σταγονομέτρου εἰσέρχεται ἐντὸς εὐρέος σωλῆνος (σχ. 1) συνεχομένου πρὸς ὑποδοχέα, εἰς δὲν συλλέγονται αἱ ἐκρέουσαι σταγόνες. Λόγῳ τῆς ἔξατμίσεως τῶν πρώτων σταγόνων ἐν τῷ ὑποδοχεῖ, διὰ τοῦτο οὐδὲν πρώτων σταγόνων ἐπίσχεται, οὕτω δὲ δυνάμεθα ἀκωλύτως νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκρεουσῶν σταγόνων.

Πειραματικὰ ἔξαγόμενα.—Εἰς τὰς μετρήσεις ἡμῶν ἔχρησιμοποιήθη ἀλκοόλη ἀπόλυτος (Merck) πυκνότητος 0,7943. Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐξ ἀλκοολικῶν διαλυμάτων προσδιορισθείσας τιμὰς τῶν συντελεστῶν εἰς διαφόρους περιεκτικότητας προσδιωρίσαμεν καὶ τὰς ἀντιστοίχους τιμὰς τοῦ συντελεστοῦ καὶ διὰ τὰ ὑδατώδη διαλύματα τῶν τριῶν ἀλάτων, καὶ τοῦτο διότι αἱ διὰ τῆς μεθόδου ἀφ' ἐνὸς τοῦ σταγονομέτρου ὑπολογιζόμεναι τιμαὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων εἰναι διάφοροι τῶν ἥδη εὑρεθεισῶν, κυμαῖνόμεναι δημοσίᾳ πάντως ἐντὸς τῶν δρίων τῶν τιμῶν, αἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ ἄλλων ἐρευνητῶν, πρὸ παντὸς δημοσίᾳ διὰ νὰ μελετηθῇ ἢ ἐπίδρασις τοῦ διαλυτικοῦ μέσου ἐπὶ τὴν τιμὴν τοῦ συντελεστοῦ ἐπιδεκτικότητος.

"Ἄν καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐντάσεως τοῦ πεδίου ἔχει ἐλαφρὰν μόνον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ συντελεστοῦ ἐπιδεκτικότητος, τόσον διὰ τὰ ὑδατώδη διαλύματα, διετηρήσαμεν τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν τῶν πολικῶν τεμαχίων (2,8 ἑκ.) ὡς καὶ τὴν αὐτὴν ἐντασιν τοῦ διεγείροντος τὸν ἡλεκτρομαγνήτην ρεύματος (10 amp.). Ἡ ἐντασις τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου ἔκυμαίνετο ὡς ἔγγιστα κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ χώρας μεταξὺ 25,000—30,000 Gauss.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ συντελεστοῦ μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ διαλύματος ($\alpha' = 10^6$) ἔχρησιμοποιήθη δότοπος

$$\alpha' = \alpha \frac{(\nu_0 - \nu) N_0}{(N_0 - N) \nu_0}$$

ἔνθα καὶ δόσυντελεστῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ ὕδατος ν_0 καὶ ν αἱ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς πεδίου ἀριθμοὶ σταγόνων τοῦ διαλύματος καὶ N_0 καὶ N αἱ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς πεδίου ἀριθμοὶ σταγόνων τοῦ ὕδατος, τὸ δποτὸν ἐλήφθη ὡς πρότυπον γνωστοῦ συντελεστοῦ ὑγρὸν ($-0,72 \cdot 10^{-6}$).

Ύπολογίσαντες τὴν τιμὴν τοῦ συντελεστοῦ μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ διαλύματος προσδιωρίσαμεν τὰς διαφόρους τιμὰς τοῦ συντελεστοῦ τοῦ στερεοῦ ἐν διαλύσει ἀλατος ἐκ τοῦ τύπου τοῦ Königsberger

$$\chi' = \frac{\pi}{100} \chi + (1 - \frac{\pi}{100}) \kappa$$

ἔνθα πή περιεκτικότης τοῦ διαλύματος εἰς ἀλατος, χ ή ζητουμένη τιμὴ τοῦ συντελεστοῦ ἐπιδεκτικότητος τοῦ διαλευμένου ἀλατος, κ' δ συντελεστὴς μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ διαλύματος καὶ κ δ συντελεστὴς μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ unction (εἰς τὰ ὄδατικὰ διαλύματα) η̄ τῆς ἀπολύτου ἀλκοόλης (εἰς τὰ ἀλκοολικὰ διαλύματα), δοτις προσδιωρίσθη ὑφ' ἡμῶν ἵσος

$$\kappa = -0,81 \cdot 10^{-6}$$

Ο πίναξ Ι περιλαμβάνει τὰς τιμὰς τοῦ χ καὶ κ' ὑπολογισθείσας ἐκ τῶν ὄδατωδῶν διαλυμάτων τοῦ $CuCl_2$

ΠΙΝΑΞ Α. — Ὅδατώδη διαλύματα $CuCl_2$.

Περιεκτικότης 0/0	H_2O		$CuCl_2$		$\kappa' \cdot 10^6$	$\chi \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N_0	N	v_0	v			
8	104	97	109	111	0,196	10,73	
4	104	97	106	103	-0,302	9,73	10,01
2	104	97	104	99	-0,514	9,58	

Προγενέστεραι μετρήσεις τοῦ Königsberger¹ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ $\chi \cdot 10^6$ διὰ τὸν $CuCl_2$ συμφωνοῦν μὲ τὰ ὄδατερα ἀποτελέσματα τοῦ Königsberger² ὑπολογισθείσας τὴν τιμὴν τοῦ $\chi \cdot 10^6$ ἵσην πρὸς 9,1 ἐκ τῶν ἐν ὄδατι διαλυμάτων τοῦ $CuCl_2$. Οἱ Liebknecht καὶ Wills εὑρίσκουν τὸ $\chi \cdot 10^6 = 12$.

Ο πίναξ Β παρέχει τὰς ἔξι ἀλκοολικῶν διαλυμάτων ὑπολογισθείσας τιμὰς τοῦ $\chi \cdot 10^6$ καὶ $\kappa' \cdot 10^6$ διὰ τὸν $CuCl_2$ καὶ διὰ τὰς ἀντιστοίχους περιεκτικότητας.

ΠΙΝΑΞ Β. — Ἀλκοολικὰ διαλύματα $CuCl_2$

Περιεκτικότης 0/0	H_2O		$CuCl_2$		$\kappa' \cdot 10_0$	$\chi \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N_0	N	v_0	v			
8	104	99	290	296	0,309	13,26	
4	104	99	281	277	-0,213	14,1	13,42
2	104	99	280	270	-0,534	13	

Η οὕτως ἐκ τῶν ἀλκοολικῶν διαλυμάτων ὑπολογισθεῖσα τιμὴ τοῦ $\chi \cdot 10^6$ διὰ

¹ Wied. Annal., 66, 1898, σ. 698.

² Ann. de Physik, 1, 1900, σ. 178.

τὸν CuCl_2 συμπίπτει μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Königsberger εὑρεθεῖσαν τιμὴν διὰ τὸν στερεὸν ἐν καταστάσει κόνων $\text{CuCl}_2 \chi \cdot 10^6 = 13$.

Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα τῶν τιμῶν τοῦ $\chi \cdot 10^6$ καὶ $\chi' \cdot 10^6$ διὰ τὸ δεύτερον τῶν ἔξετασθέντων ἀλάτων τὸ NiCl_2 .

ΠΙΝΑΞ Γ. — Ἀλκοολικὰ διαλύματα NiCl_2

Περιεκτικότης %	H_2O		NiCl_2		$\chi \cdot 10^6$	$\chi' \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N_0	N	v_0	v			
10	104	99	292	338	2,36	31,61	
5	104	99	282	298	0,856	32,54	34,07
2,5	104	99	280	277	0,162	38,08	

Διὰ τὸ NiCl_2 ἥ μᾶλλον προσεγγίζουσα τιμὴ εἰναι ἥ ὑπὸ τοῦ Liebknecht¹ προσδιορισθεῖσα καὶ ἵση πρὸς 35. Ὁ Quincke² ὑπελόγισε τὴν τιμὴν τοῦ συντελεστοῦ τούτου ἵσην πρὸς 44 ὁ δὲ Meyer³ πρὸς 40. Οἱ προσδιορισμοὶ οὗτοι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἔρευνητῶν ἐξ ὅδατων διαλυμάτων. Ἐξ ἀλκοολικῶν διαλυμάτων οὐδεὶς προσδιώρισε τὴν τιμὴν τόσον τοῦ CuCl_2 όσον τοῦ NiCl_2 καὶ CoCl_2 , καθόσον γνωρίζομεν. Τὰ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ σταγονομέτρου ληφθέντα ἀποτελέσματα ἐξ ὅδατων διαλυμάτων περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα Δ.

ΠΙΝΑΞ Δ. — Ὅδατώδη διαλύματα NiCl_2

Περιεκτικότης %	H_2O		NiCl_2		$\chi \cdot 10^6$	$\chi' \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N_0	N	v_0	v			
10	104	92	108	152	2,54	32,52	
5	104	92	106	121	0,878	31,24	31,41
2,5	104	92	104	105	0,060	30,48	

Ο πίναξ Ε περιλαμβάνει τὰς ἐξ ἀλκοολικῶν διαλυμάτων ὑπολογισθείσας τιμᾶς τοῦ χ καὶ χ' διὰ τὸ τρίτον τῶν ἀλάτων τὸ CoCl_2 .

ΠΙΝΑΞ Ε. — Ἰώδη ἀλκοολικὰ διαλύματα CoCl_2

Περιεκτικότης %	H_2O		CoCl_2		$\chi \cdot 10^6$	$\chi' \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N_0	N	v_0	v			
10	104	99	287	434	7,67	84,72	
5	104	99	276	334	3,14	79	78,6
2,5	104	99	272	291	1,04	73	

¹ Wied. Ann., 66, 1898, σ. 698.

² Ann. d. Phys., 1, 1900, σ. 178.

³ Wied. Ann., 24, 1885, σ. 347.

ΠΙΝΑΞ ΣΤ.—Πορφυρᾶ ὑδατώδη διαλύματα CoCl_2

Περιεκτικότης %	H_2O		CoCl_2		$\chi \cdot 10^6$	$\chi \cdot 10^6$	Μέσος δρος
	N ₀	N	v ₀	v			
10	104	92	116	240	6,66	73,1	
5	104	92	109	161	2,97	73,28	73,3
2,5	104	92	108	128	1,15	73,9	

Τιμᾶς τοῦ $\chi \cdot 10^6$ διὰ τὸ CoCl_2 ἐξ ὑδατώδων διαλυμάτων προσδιώρισαν οἱ Liebknecht¹ 81, Quincke² 101 καὶ Meyer³ 82.

Συμπεράσματα. Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων ἐμφαίνεται διάφορος τῆς τιμῆς τοῦ $\chi \cdot 10^6$ διὰ τὰ τρία μελετηθέντα ἀλατα τοῦ CoCl_2 διαλυμάτων αὐτὸς ἀλκοολικῶν διαλυμάτων εἰναι πάντοτε μεγαλύτερος τοῦ μέσου δροῦ τῆς τιμῆς διὰ τὸ αὐτὸς ἀλας προσδιορισθείσης ἐξ ὑδατώδων διαλυμάτων.

Ἡ διαφορὰ αὕτη ἀποδοτέα εἰς τὸν διάφορον ἀφεταῖρισμὸν τοῦ ἀλατος εἰς τὰ δύο διαλυτικὰ μέσα ὅδωρ καὶ ἀπόλυτον ἀλκοόλην. Λόγῳ τῆς διαφορᾶς διηλεκτρικότητος τοῦ μέσου τὸ ἐν ὅδαι διαλελυμένον ἀλας ἔχει μεγαλυτέραν ἀναλογίαν διεστηκότων μορίων ἢ τὸ ἐν ἀπολύτῳ ἀλκοόλῃ. Αἱ τιμαὶ διθείναι τῇ βοηθείᾳ τοῦ τύπου τοῦ Königsberger διὰ τὸ στερεόν ἐν ἀλκοολικῇ διαλύσει ἀλας, δέον γὰ προσεγγίζουν πρὸς τὰς τιμὰς τὰς προκυψάσας ἐκ μετρήσεων ἀπ' εὐθείας ἐπὶ στερεοῦ ἐν καταστάσει κόνεως ἀλατος. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἰδιάζουσαν κέκτηνται δι' ἡμᾶς σημασίαν τὰ ἐπὶ τοῦ CuCl_2 ἀποτελέσματα τοῦ Königsberger τόσον ἐν καταστάσει κόνεως δισον καὶ ἐξ ὑδατώδων διαλυμάτων εύρεθέντα διὰ χρησιμοποιήσεως τῆς αὐτῆς μεθόδου τῶν αὐτῶν συνθηκῶν καὶ τῆς αὐτῆς θερμοκρασίας. Ὁ Königsberger εύρισκει διὰ μὲν τὸν ἐν καταστάσει κόνεως CuCl_2 τὴν τιμὴν $\chi \cdot 10^6 = 13$ συμπίπτουσαν περίπου μὲ τὴν διαλύσην τοῦ CoCl_2 τὴν τιμὴν ἐξ ἀλκοολικῶν διαλυμάτων διὰ δὲ τὸ ἐν μέρει διεστηκός ἀλας τὴν τιμὴν 9,1 διλόγον ἀφισταμένην τῆς μέσης ἡμῶν τιμῆς 10,01.

Ἐκ τῶν ἄνω συνάγομεν διτις ἡ παρακάλυψις τοῦ ἀφεταιρισμοῦ εἰς τὰ ἀλατα CuCl_2 , NiCl_2 καὶ CoCl_2 προκαλεῖ αὔξησιν τοῦ συντελεστοῦ τῆς μαγνητικῆς ἐπιεικότητος τοῦ ἀλατος.

Πρὸς τὸ συμπέρασμα τοῦτο συμφωνοῦν καὶ προγενέστεραι μετρήσεις μας, καθ' ἀς ἐμελετήθη ἡ μεταβολὴ τοῦ συντελεστοῦ μαγνητικῆς ἐπιεικότητος σειρᾶς δληγος παραμαγνητικῶν ἀλάτων συναρτήσει τῆς περιεκτικότητος. Τὰ ὑδατώδη δια-

¹ Ann. d. Physik. (4), 1, 1900, σ. 178.

² Wied. Ann., 24, 1885 σ. 347.: 34, 1885, σ. 401.

³ Ann. d. Physik. (4), 1, 1900, σ. 664 καὶ 668.

λύματα μεγάλης εἰς δίλας περιεκτικότητος κέντηνται πάντοτε συντελεστήν μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ μικροτέρας περιεκτικότητος, εἰς δὲ δηλ. μεγαλύτερον ποσοστὸν μορίων εὑρίσκεται διεστηκός εἰς λόντα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνομεν τὸ δριόν τῆς μαγνητικῆς οὐδετερότητος.

Εἰς προσεχῆ ἀνακοίνωσιν, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν πληρέστερον τὰ ἐκ τῶν μετρήσεων ἐπὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ συντελεστοῦ μαγνητικῆς ἐπιδεκτικότητος καὶ ἡλεκτρικῆς ἀγωγιμότητος τῶν διαλυμάτων, συμπεράσματά μας.

RÉSUMÉ

Les valeurs du coefficient de susceptibilité magnétique des sels paramagnétiques CuCl_2 , CoCl_2 , et NiCl_2 ont été déterminées en solutions aqueuses et alcooliques, par la métliode du compte-gouttes (méthode Athanassiadis) en vue d'étudier le rôle du dissolvant sur la valeur du coefficient du sel solide.

Les valeurs χ pour le coefficient du sel solide en solution à concentrations diverses ont été calculées selon la formule de Königsberger.

Le tableau ci-après montre les valeurs moyennes des résultats obtenus.

	$\chi \cdot 10^6$ en sol. aqueus.	$\chi \cdot 10^6$ en sol. alcool.
CuCl_2	10,01	13
NiCl_2	31,41	35,96
CoCl_2	73,3	86

Les résultats ainsi obtenus montrent que l'empêchement de la dissociation du sel, occasionnée par la nature du dissolvant, provoque l'augmentation de la valeur du coefficient de susceptibilité du sel solide (en solution alcoolique).

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ. — Περὶ τῶν ὑδατογενῶν κυματισμῶν τῆς ἄμμου, ὑπὸ
κ. I. K. Τρικκαλινοῦ. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κωνστ. Α. Κτενᾶ*.

Εἰς τὸν ἀμμώδη πυθμένα τῶν θαλασσῶν καὶ τὴν κοίτην τῶν ποταμῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμμωδῶν ἀκτῶν συναντᾶς τις ἐνίστε κυματοειδεῖς σχηματισμούς, ἥ γένεσις τῶν δποίων πρὸ πολλοῦ ἥδη εἶχεν ἀποτελέσει τὸ θέμα εἰδικῶν ἔρευνῶν. Λεπτομερέστερον ἡσχολήθησαν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο *of de Candolle, Darwin, Forel, Berto-ly, Baschin, Hahnman, Exner κ.ἄ.* Ο *Forel* διέχρινε τοὺς κυματισμοὺς τούτους τῆς ἄμμου εἰς δύο κατηγορίας: τοὺς ἀποτελουμένους ἀπὸ δύο συμμετρικὰς πλευράς,

* Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Μαρτίου 1929.